

გადაწყვეტილება №გ-1/061/2017

გ. ა.-ს განცხადებასთან დაკავშირებული განხილვის დასრულების შესახებ

ქ. თბილისი

02/02/2017

განმცხადებელი: გ. ა. (პ/ნ *****)

მოთხოვნა: შპს „ა“-ს (ს/კ *****) მიერ განმცხადებლის პერსონალური მონაცემების გამჟღავნების კანონიერების შესწავლა.

აღწერილობითი ნაწილი

2016 წლის 14 დეკემბერს პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორს №PDP 1 16 00002329 განცხადებით მომართა მოქალაქე გ. ა.-მ. განმცხადებლის განმარტებით, იგი სახელშეკრულებო ურთიერთობაში იმყოფება შპს „ა“-სთან (შემდგომში - „კომპანია“), რის საფუძველზეც კომპანიას უნდა უზრუნველყო მის მიერ საზღვარგარეთ შექმნილი სატრანსპორტო საშუალების საქართველოში შემოყვანა. 2016 წლის 13 დეკემბერს კომპანიის ცხელ ხაზზე უშედეგოდ განხორციელებული რამდენიმე სატელეფონო ზარის შემდგომ, განმცხადებელმა კომპანიის სოციალურ ქსელ „Facebook“-ის გვერდზე - „**** *” „G. G.“-ს სახელით განათავსა უკმაყოფილების გამოხატველი ტექსტი (კომენტარის სახით). საპასუხოდ კომპანიამ, 2016 წლის 13 დეკემბერს, თავისი სოციალური ქსელის „Facebook“ გვერდზე - „**** *” (საპასუხო კომენტარების სახით), ყველასთვის ხელმისაწვდომი ფორმით განათავსა განმცხადებლის სახელი, გვარი, მისამართი და მის მიერ შექმნილი სატრანსპორტო საშუალების მოდელი. განცხადებას ერთვოდა ინფორმაციის გამოქვეყნების ამსახველი ფოტომასალა (ე.წ. სკრინშოტი), რომლის მიხედვითაც მონაცემები გამოქვეყნებულია შემდეგი შინაარსით: „გ., გვარი ა. გ. *****-ს №*. ავტომობილი ***.“ განმცხადებელმა ასევე წარმოადგინა კომპანიის მიერ 2016 წლის 12 დეკემბერს გაცემული №*** ინვოისი და 2016 წლის 13 დეკემბერს გაცემული სალაროს შემოსავლის ორდერი. აღნიშნული დოკუმენტების მიხედვით ირკვევა, რომ განმცხადებელმა №*** ინვოისის საფუძველზე კომპანიას გადაუხადა მომსახურების ფულადი ღირებულება.

2016 წლის 15 დეკემბერს პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორის №გ-1/392/2016 გადაწყვეტილებით №PDP 1 16 00002329 განცხადება მიღებულ იქნა განსახილველად და აპარატის 2016 წლის 19 დეკემბრის №PDP 8 16 00002399 წერილით განცხადებაში მითითებულ გარემოებებთან დაკავშირებით ინფორმაცია გამოთხოვილ იქნა კომპანიისგან.

2016 წლის 27 დეკემბერს აპარატში წარმოდგენილი №PDP 5 16 00002512 საპასუხო წერილით კომპანიამ განმარტა შემდეგი:

- კომპანიის საქმიანობის ძირითადი მიმართულებაა ტვირთების, მათ შორის, ავტომობილების ტრანსპორტირება საზღვარგარეთიდან. კერძოდ, კომპანია იღებს შეკვეთებს საქართველოში ავტომობილის ჩამოყვანის თაობაზე და უზრუნველყოფს ავტომანქანების უსაფრთხო ტრანსპორტირებას იაპონიის პორტებიდან საქართველოში (ფოთის პორტში).
- გადაზიდვის ხელშეკრულების გაფორმებისას, მხარეთა იდენტიფიცირების და ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ვალდებულებების შესრულების მიზნით, კომპანიას ესაჭიროება მომხმარებლის პერსონალური მონაცემები. აღნიშნული მონაცემების საფუძველზე კომპანია ადგენს ინვოისს.
- სოციალურ ქსელ „Facebook“-ის გვერდი - „**** *****“ ეკუთვნის კომპანიას და მისი მართვის უფლება აქვს კომპანიის დირექტორს, ასევე მისი თანხმობით, კომპანიის სხვა თანამშრომლებს. გვერდი განკუთვნილია კომპანიის პოპულარიზაციის და კომპანიის არსებულ/პოტენციურ კლიენტებთან კომუნიკაციისთვის.
- 2016 წლის 12 დეკემბერს კომპანიამ სოციალურ ქსელ „Facebook“-ის გვერდზე - „**** *****“ განათავსა ვიდეორგოლი, სადაც აღწერილი იყო ავტომობილის დაშლა და ჯართად ჩაბარება. აღნიშნული ვიდეორგოლის განთავსება მიზნად ისახავდა უარყოფითი პოზიციის გამოხატვას საქართველოს საგადასახადო კოდექსში შეტანილ ცვლილებებთან დაკავშირებით, რომლის მიხედვითაც, მარჯვენასააქიან ავტომობილებზე აქციზის გადასახადი არსებითად იზრდება, რაც პრაქტიკულად ზრდის ხარჯებს და არსებით საფრთხეს წარმოადგენს კომპანიისთვის, რადგან კომპანიის ძირითადი შემოსავალი იაპონიიდან ტრანსპორტირებულ მეორად ავტომობილებზე მოდის. კომპანიისთვის ასეთ რთულ სიტუაციაში დიდი მნიშვნელობა აქვს მომხმარებლების და საზოგადოების თანადგომას, კომპანიის დადებითი იმიჯის შენარჩუნებას და გაძლიერებას, რასაც ემსახურებოდა ზემოაღნიშნული ვიდეორგოლის სოციალურ ქსელში განთავსება.
- ზემოაღნიშნულ ვიდეორგოლზე განმცხადებელმა დატოვა უხამსი კომენტარი, რომელიც ლახავდა კომპანიის პრესტიჟს და კომპანიის თანამშრომლების ღირსებას, ამასთან, კომენტარი იყო კომპანიისთვის საფრთხის შემცველიც, რადგან კომენტარის შინაარსის მიხედვით კომპანიის ცხელი ხაზი (რომელიც უნდა უზრუნველყოფდეს მომხმარებლის ეფექტურ დაცვას და არსებობის შემთხვევაში, პრობლემების მოგვარებას) არასათანადოდ მუშაობდა (კომპანია ცხელ ხაზზე შემოსულ ზარებს არ პასუხობდა) და კომპანიის მიერ მომხმარებლისთვის გადაგზავნილი ინვოისი შეცდომით იყო შევსებული, შესაბამისად, კომპანიის მიერ გაწეული მომსახურება არ იყო სათანადო, იგი არასწორად ავსებდა ინვოისებს.
- კომენტარის ავტორი სოციალურ ქსელ „Facebook“-ში რეგისტრირებულია მხოლოდ სახელით - „G. G.“, რის გამოც კომპანიამ, კომენტარის ავტორის ვინაობის დადგენის და მისი პრობლემის (არსებობის შემთხვევაში) მოგვარების მიზნით, საპასუხო კომენტარით განმცხადებელს შესთავაზა გაემხილა თავისი ვინაობა, ავტომობილის VIN კოდი ან სატელეფონო ნომერი. განმცხადებელმა უარი განაცხადა ინფორმაციის მოწოდებაზე. კომპანიამ გადაამოწმა სოციალურ ქსელ „Facebook“-ში მომხმარებელი „G. G.“, თუმცა ვერ დადგინდა მისი ვინაობა ქსელში მისი პასიურობის გამო, რაც მიუთითებდა მომხმარებლის სურვილზე დარჩენილიყო ინკოგნიტოდ და თავიდან აერიდებინა პასუხისმგებლობა მის მიერ უკანონოდ გავრცელებული არასწორი ინფორმაციისთვის. პარალელურად, კომპანიამ გადაამოწმა იმ ავტომობილების

მფლობელების მონაცემთა ბაზა, რომელსაც კომპანიის მიერ გაეგზავნა ინვოისები დროის მოცემულ (2016 წლის დეკემბრის თვეში) მონაკვეთში. აღნიშნული ბაზის გადამოწმებისას მომხმარებლის „G. G.“ სახელის (გ.) მიხედვით გამოირკვა, რომ იგი წარმოადგენდა გ. ა.-ს. ვერ დადგინდა მისი სატელეფონო ნომერი.

- კომპანიის დირექტორმა 2016 წლის 13 დეკემბერს სოციალური ქსელის „Facebook“ გვერდზე გაასაჯაროა განმცხადებლის პერსონალური მონაცემები „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის „ე“ პუნქტის საფუძველზე. კომპანია იძულებული გახდა გაესაჯაროებინა მონაცემები, რათა დაეცვა საკუთარი კანონიერი ინტერესი - კომპანიის საქმიანი რეპუტაცია, კომპანიაში დასაქმებული პირების ღირსება (განმცხადებლის იდენტიფიცირებისა და შემდგომში დაცვის სასამართლოში ან/და სამართალდამცავ ორგანოში გაგრძელების გზით), ასევე კომპანიას სურდა განმცხადებლის საჯაროდ მხილების გზით მოეხდინა მსგავსი ფორმით კომპანიის ინტერესებისთვის საფრთხის შემცველი ინფორმაციის გავრცელების პრევენცია.
- განმცხადებელმა შეგნებულად გაავრცელა ორი ცრუ ინფორმაცია (კომპანიის ცხელი ხაზი არ მუშაობს/ზარს არ პასუხობენ და კომპანიის ინვოისი არასწორია) და უარი თქვა კომპანიასთან თანამშრომლობაზე, რაც აშკარად მიუთითებს იმაზე, რომ განმცხადებელს თანამშრომლობის და სავარაუდოდ, არსებული პრობლემების მოგვარების სურვილი არ ამოდრავებდა, მისი ქმედება მიმართული იყო კომპანიის საქმიანი რეპუტაციის შელახვისაკენ. შექმნილი სიტუაცია კი სრულ უფლებას აძლევდა კომპანიას გაესაჯაროებინა განმცხადებლის პერსონალური მონაცემები და დაეცვა საკუთარი ინტერესები. ამასთანავე, თუ განმცხადებელს არ სურდა თავისი ვინაობის გასაჯაროება, შეეძლო კომუნიკაციის სხვა არხებით (ე.წ. „ჩატი“ ან/და ცხელი ხაზი) ესარგებლა, რაც დაიცავდა მის მონაცემებს გასაჯაროებისგან.

ზემოაღნიშნულ განმარტებებთან ერთად კომპანიამ წარმოადგინა სოციალურ ქსელში ზემოხსენებული კომენტარების ე.წ. „სქრინშოთი“, სადაც განმცხადებლის პერსონალური მონაცემების შემცველი კომენტარები არ არის ასახული. განმცხადებლის და კომპანიის მიერ წარმოდგენილი ე.წ. „სქრინშოთების“ მიხედვით, 2016 წლის 13 დეკემბერს მათ შორის სოციალურ ქსელ „Facebook“-ის გვერდზე - „**** *” შედგა შემდეგი შინაარსის მიმოწერა (კომენტარები): განმცხადებელმა უწმაწური სიტყვებით მოთხოვა კომპანიას ეპასუხა ცხელ ხაზზე და უკმაყოფილება გამოხატა კომპანიის მიერ გაცემული ინვოისის შინაარსთან დაკავშირებით. საპასუხოდ, კომპანიამ განმცხადებელს სთხოვა გაემხილა თავისი სატრანსპორტო საშუალების VIN კოდი, სახელი და გვარი ან სატელეფონო ნომერი, რაზეც განმცხადებელმა უარი განაცხადა და აღნიშნა, რომ თავად დაუკავშირდებოდა კომპანიას თუ უპასუხებდნენ მის ზარს. შემდგომ, განმცხადებელმა, კომპანიის წარმომადგენელთან შეხვედრის მიზნით, მიუთითა მისამართი - ვ. ***-ს №*. კომპანიამ კი საპასუხოდ გამოაქვეყნა განმცხადებლის სახელი, გვარი, შეძენილი სატრანსპორტო საშუალების მოდელი და განმცხადებლის კომპანიაში დაცული მისამართი (გ. *****-ს №*).

2017 წლის 11 იანვარს პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორის აპარატში გაიმართა განცხადებასთან დაკავშირებული ზეპირი განხილვის სხდომა, რომელსაც ესწრებოდა კომპანიის წარმომადგენელი. სხდომაზე კომპანიის წარმომადგენელმა დამატებით აღნიშნა, რომ სოციალურ ქსელ „Facebook“-ის გვერდზე - „**** *” 2016 წლის 12 დეკემბერს

განთავსებული ვიდეორგოლი, რომელზეც განმცხადებელმა დატოვა კომენტარი, იყო ახალი, აქტიური და კომპანიის მომხმარებელთა ინტერესის საგანი, შესაბამისად, განმცხადებლის კომენტარს განსაკუთრებული ზიანი შეიძლება მოეტანა კომპანიისთვის. კომპანიამ სხდომაზე დააზუსტა, რომ განმცხადებლის მონაცემების 2016 წლის 13 დეკემბერს გასაჯაროების უმთავრესი მიზანი იყო მისი იდენტიფიცირება, შემდგომში მის წინააღმდეგ დავის წამოწყების მიზნით, ასევე მნიშვნელოვანი იყო მტკიცებულების შექმნა, რომელიც დაადასტურებდა, რომ უხამსი კომენტარი ნამდვილად განმცხადებელს ეკუთვნოდა. აღნიშნული ასევე ემსახურებოდა განმცხადებლის საჯაროდ მხილების გზით, მართლსაწინააღმდეგო ხელყოფისაგან კომპანიის საქმიანი რეპუტაციის, კომპანიის თანამშრომელთა ღირსების დაცვასა და მსგავსი ქმედებების პრევენციას. კომპანია მიიჩნევს, რომ დასახული მიზნები განმცხადებლის მონაცემების მხოლოდ ამ მოცულობით და ამ ფორმით დამუშავებით მიიღწეოდა, შესაბამისად, განმცხადებელთან სხვა დახურული არხებით კომუნიკაციას აზრი არ ჰქონდა. კომპანიამ იმავე დღეს, 2016 წლის 13 დეკემბერს, განმცხადებლის იდენტიფიცირების შემდეგ წაშალა მისი მონაცემები. კომპანია ასევე მიუთითებს, რომ უკვე მიმართა სამართალდამცავ ორგანოს და აპირებს სასამართლოში დავის წამოწყებასაც.

2017 წლის 11 იანვარს კომპანიამ №PDP 6 17 00000091 წერილით დამატებით წარმოადგინა საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს ქ. თბილისის პოლიციის დეპარტამენტის ვაკე-საბურთალოს სამმართველოს 2017 წლის ** იანვრის წერილი, რომლის თანახმადაც, განმცხადებელი გაფრთხილებულ იქნა, რომ არ მიაყენოს სიტყვიერი შეურაცხყოფა კომპანიის წარმომადგენელს. 2017 წლის 17 იანვარს №PDP 5 17 00000180 წერილით კი კომპანიამ აპარატს აცნობა, რომ 2017 წლის 17 იანვარს მიმართა სასამართლოს (კომპანიამ დანართის სახით წარმოადგინა სარჩელის რეგისტრაციის ბარათი) განმცხადებლის წინააღმდეგ კომპანიის არაქონებრივი უფლებების დაცვის მიზნით. კომპანიის ცნობადობის და საქმიანი რეპუტაციის დასადასტურებლად, აღნიშნულ წერილს კომპანიამ დაურთო კომპანიის სოციალური ქსელ „Facebook“-ის გვერდის - „**** *****“ (ასახულია გვერდის ე.წ. გამომწერთა (Follows) და მოწონებების (Likes) რაოდენობა), ვებგვერდის - www.****.ge (ასახულია კომპანიის საქმიანობის ისტორია), საძიებო სისტემა „Google.ge“-ის“ (ასახულია სისტემაში „**** *****“-ის სახელით ძებნის რეზულტატი) და ვებგვერდის - www.*****.ge (ასახულია ვებგვერდზე განთავსებული კომპანიის საკონტაქტო ინფორმაცია) ე.წ. სკრინშოტები.

2017 წლის 18 იანვარს „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლით დადგენილი მოთხოვნების დარღვევისთვის, პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორის უფლებამოსილი პირის მიერ შედგა №0000301 ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ოქმი, რომელსაც ხელი მოაწერა კომპანიის წარმომადგენელმა და ახსნა-განმარტების სახით მიუთითა, რომ არ ეთანხმება სამართალდარღვევის ოქმს, რადგან კომპანიას არ დაურღვევია საქართველოში მოქმედი კანონმდებლობა. ამასთან, როგორც კომპანიისთვის შემდგომ გახდა ცნობილი, განმცხადებლის მისამართი არასწორად იქნა გამოქვეყნებული, კერძოდ გ. *****-ს №* და არა გ. *****-ს №*ა.

სამოტივაციო ნაწილი

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორმა იმჯელა შპს „ა“-ს მიერ განმცხადებლის პერსონალური მონაცემების გამჟღავნების კანონიერებაზე.

განცხადების განხილვის ფარგლებში, კომპანიის მიერ 2016 წლის 27 დეკემბერს აპარატში წარმოდგენილი №PDP 5 16 00002512 წერილის, 2017 წლის 11 იანვარს ზეპირი განხილვის სხდომაზე კომპანიის წარმომადგენლის ახსნა-განმარტებისა და განმცხადებლის მიერ წარმოდგენილი 2016 წლის 13 დეკემბრის სოციალურ ქსელ „Facebook“-ის გვერდზე - „**** ****“ გამოქვეყნებული კომენტარის ე.წ. სქრინშოტის საფუძველზე დგინდება, რომ კომპანიამ 2016 წლის 13 დეკემბერს განმცხადებლის მონაცემები, კერძოდ სახელი, გვარი, მისამართი (განმცხადებლის კომპანიაში დაცული მისამართი) და განმცხადებლის მიერ შეძენილი სატრანსპორტო საშუალების მოდელი გამოაქვეყნა სოციალურ ქსელ „Facebook“-ის გვერდზე - „**** ****“, ყველასთვის ხელმისაწვდომი ფორმით. „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის „ა“, „დ“ და „ი“ პუნქტების შესაბამისად, სახეზეა მონაცემთა სუბიექტის, განმცხადებლის პერსონალური მონაცემების გამჟღავნების გზით დამუშავება, მონაცემთა დამმუშავებლის შპს „ა“-ს მიერ.

ყველა მონაცემთა დამმუშავებელი, მათ შორის, კომპანია ვალდებულია მონაცემთა დამუშავების პროცესი შეუსაბამოს „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მოთხოვნებს. კანონის მოთხოვნაა, რომ პერსონალური მონაცემები დამუშავდეს მხოლოდ კანონის მე-5 მუხლით გათვალისწინებული საფუძვლების არსებობისას და პრინციპების დაცვით.

მოცემულ შემთხვევაში, კომპანია მონაცემთა ყველასთვის ხელმისაწვდომი ფორმით სოციალურ ქსელ „Facebook“-ის გვერდზე - „**** ****“ გამოქვეყნების სამართლებრივ საფუძვლად მიუთითებს კანონის მე-5 მუხლის „ე“ პუნქტს. აღნიშნული პუნქტის თანახმად კი, მონაცემთა დამუშავება დასაშვებია, თუ მონაცემთა დამუშავება აუცილებელია მონაცემთა დამმუშავებლის ან მესამე პირის კანონიერი ინტერესების დასაცავად, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც არსებობს მონაცემთა სუბიექტის უფლებებისა და თავისუფლებების დაცვის აღმატებული ინტერესი. ამდენად, კანონის მე-5 მუხლის „ე“ პუნქტის საფუძველზე მონაცემთა დამუშავებისას აუცილებელია სახეზე იყოს ყველა შემდეგი პირობა:

- დამმუშავებლის ან მესამე პირის კანონიერი ინტერესი;
- დამუშავება აუცილებელია დამმუშავებლის ან მესამე პირის კანონიერი ინტერესის დასაცავად;
- დამმუშავებლის ან მესამე პირის კანონიერი ინტერესი აღმატება მონაცემთა სუბიექტის უფლებებისა და თავისუფლებების დაცვის ინტერესს.

განცხადების განხილვის ფარგლებში, კომპანიის მიერ 2016 წლის 27 დეკემბერს აპარატში წარმოდგენილი №PDP 5 16 00002512 წერილისა და 2017 წლის 11 იანვარს ზეპირი განხილვის სხდომაზე კომპანიის წარმომადგენლის ახსნა-განმარტების მიხედვით, კომპანია თავის კანონიერ ინტერესებად მიუთითებს: კომპანიის საქმიანი რეპუტაციის და კომპანიის თანამშრომლების ღირსების დაცვას (განმცხადებლის იდენტიფიცირებისა და შემდგომში

დავის სასამართლოში ან/და სამართალდამცავ ორგანოში გადატანის გზით), მტკიცებულების შექმნას (იმ გარემოების დასადასტურებლად, რომ კომენტარის ავტორი ნამდვილად იყო განმცხადებელი) და განმცხადებლის საჯაროდ მხილების გზით კომპანიის ინტერესებისთვის საფრთხის შემცველი ინფორმაციის გავრცელების, საქმიანი რეპუტაციისა და თანამშრომელთა ღირსების დაცვის პრევენცია.

განცხადების განხილვის ფარგლებში 2016 წლის 27 დეკემბერს, 2017 წლის 11 და 17 იანვარს აპარატში წარმოდგენილი კომპანიის №PDP 5 16 00002512, №PDP 6 17 00000091 და №PDP 5 17 00000180 წერილებით, ასევე დანართის სახით წარმოდგენილი 2016 წლის 13 დეკემბრის სოციალურ ქსელ „Facebook“-ის გვერდზე - „**** *****“ განთავსებული კომენტარის ე.წ. სკრინშოტის საფუძველზე დგინდება, რომ განმცხადებლის მიერ კომპანიის სოციალურ ქსელ „Facebook“-ის გვერდზე 2016 წლის 13 დეკემბერს გამოქვეყნებული კომენტარი შეეხებოდა კომპანიის საქმიანობას. კერძოდ, განმცხადებლის კომენტარის შინაარსის შესაბამისად, კომპანია არ პასუხობს ცხელი ხაზის სატელეფონო ნომრებს, განმცხადებელი ასევე არ იწონებდა კომპანიის მიერ გაცემულ ინვოისს, რაც კომპანიის აზრით, ლახავს მის საქმიან რეპუტაციას. პირის საქმიანი რეპუტაცია დაცულია საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის მე-18 მუხლით. კერძოდ, მე-18 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, პირს უფლება აქვს სასამართლოს მეშვეობით, კანონით დადგენილი წესით დაიცვას საკუთარი პატივი, ღირსება, პირადი ცხოვრების საიდუმლოება, პირადი ხელშეუხებლობა ან საქმიანი რეპუტაცია შელახვისაგან. ამავე კოდექსის 27-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, იურიდიული პირის საქმიანი რეპუტაციის შელახვის შემთხვევაში გამოიყენება ამ კოდექსის მე-18 მუხლით გათვალისწინებული წესები. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, ყოველი პირისათვის უზრუნველყოფილია უფლების სასამართლო წესით დაცვა. ამდენად, კომპანიის საქმიანობის ნეგატიური საჯარო შეფასებისას კომპანიის სურვილი, დაეცვა (მათ შორის, სასამართლო წესით) თავისი საქმიანი რეპუტაცია, ლეგიტიმური ინტერესია (აღსანიშნავია, რომ საქმიანი რეპუტაციის შელახვა/არშელახვის საკითხის შეფასება არ წარმოადგენს ინსპექტორის კომპეტენციას), თუმცა კანონის მე-5 მუხლის „ე“ პუნქტის მოთხოვნაა, რომ დამუშავება აუცილებელი უნდა იყოს დამმუშავებლის ან მესამე პირის კანონიერი ინტერესის დასაცავად და ეს ინტერესი უნდა აღემატებოდეს მონაცემთა სუბიექტის უფლებებისა და თავისუფლებების დაცვის ინტერესს. მოცემულ შემთხვევაში, კომპანია ვერ ასაბუთებს განმცხადებლის მონაცემების გასაჯაროებით როგორ მიიღწეოდა საქმიანი რეპუტაციის და თანამშრომლების ღირსების დაცვის მიზანი. კერძოდ, 2017 წლის 11 იანვარს აპარატში გამართულ ზეპირი განხილვის სხდომაზე კომპანიის წარმომადგენელმა დააზუსტა, რომ კომპანიის საქმიანი რეპუტაციის დაცვისთვის აუცილებელი იყო კომენტარის ავტორის იდენტიფიცირება, შემდგომ მის წინააღმდეგ დავის წამოწყების მიზნით. ამავდროულად, 2016 წლის 27 დეკემბერს აპარატში წარმოდგენილ №PDP 5 16 00002512 წერილში კომპანია მიუთითებს, რომ განმცხადებლის იდენტიფიცირების მიზნით გადაამოწმა ავტომობილების მფლობელების მონაცემთა ბაზა და გაარკვია, რომ მომხმარებელი „G. G.“ წარმოადგენდა გ. ა.-ს. გაუგებარია, კომპანიის მიერ მონაცემების გასაჯაროებით როგორ დაადასტურებდა განმცხადებლის ვინაობას, ამასთან, კომპანია თავადვე მიუთითებს, რომ უკვე იდენტიფიცირებული ჰყავდა კომენტარის ავტორი.

გასათვალისწინებელია ისიც, რომ განმცხადებელმა 2016 წლის 13 დეკემბერს სოციალურ ქსელ „Facebook“-ის გვერდზე - „**** *” კომპანიასთან საჯაროდ კომუნიკაციისას რამდენჯერმე განაცხადა უარი თავისი ვინაობის გამხელაზე და არც მისი მონაცემების გასაჯაროების შემდგომ დაუდასტურებია მისი ვინაობა. ამასთანავე, კომპანიას შეეძლო განმცხადებლის ვინაობის დადასტურების მიზნით მასთან კომუნიკაცია დახურული და ფიქსირებული საშუალებებითაც (მაგ: შეტყობინების გაგზავნა სოციალური ქსელის ე.წ. „ჩათში“; დაკავშირება მისამართზე). 2017 წლის 11 იანვარს აპარატში გამართულ ზეპირი განხილვის სხდომაზე კომპანიის მიერ წარმოდგენილი ახსნა-განმარტებებით დასტურდება, რომ კომპანიას არ გამოუყენებია განმცხადებელთან კომუნიკაციის სხვა შესაძლო გზები. ამდენად, კომპანიის საქმიანი რეპუტაციის დაცვა განმცხადებლის პერსონალური მონაცემების გასაჯაროების გარეშე იყო შესაძლებელი, განმცხადებელთან კომუნიკაცია კი შეიძლებოდა დახურული საშუალებებითაც. არარელევანტურია კომპანიის მითითება განმცხადებლის მონაცემების გასაჯაროების გზით კომპანიის თანამშრომლების ღირსების დაცვაზე. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის მე-18 მუხლის შესაბამისად, აღნიშნული სიკეთის დაცვის სამართლებრივი შესაძლებლობა და ინტერესი აქვს თავად მის მფლობელს - კომპანიის თანამშრომელს, ამასთან, განმცხადებლის და კომპანიის მიერ წარმოდგენილი ე.წ. „სქრინშოტების“ მიხედვით, 2016 წლის 13 დეკემბერის განმცხადებლის კომენტარი შეეხებოდა უშუალოდ კომპანიის საქმიანობას და არა მის კონკრეტულ თანამშრომელს. კომპანია ვერ ასაბუთებს, როგორ უნდა მომხდარიყო განმცხადებლის მონაცემების გასაჯაროებით კომპანიის თანამშრომელთა ღირსების დაცვა.

რაც შეეხება კომპანიის სურვილს, მონაცემთა გასაჯაროებით მოეპოვებინა განმცხადებლის საჯარო დასტური მისი ვინაობის შესახებ, როგორც მტკიცებულება (სასამართლოში იმის დასადასტურებლად, რომ კომენტარის ავტორი ნამდვილად იყო განმცხადებელი), აღნიშნული ასევე ვერ ჩაითვლება კომპანიის კანონიერ ინტერესად. კერძოდ, მტკიცებულებათა მოპოვება და სასამართლოში წარდგენა მხარეთა ნებაზე დამყარებული საპროცესო მოქმედებაა, რომელსაც ახორციელებენ მხარეები და სასამართლო, კანონით დადგენილი წესით და ფარგლებში. საქართველოს კონსტიტუციის 42-ე მუხლის მე-7 პუნქტის თანახმად, კანონის დარღვევით მოპოვებულ მტკიცებულებას იურიდიული ძალა არა აქვს. აღნიშნული შეზღუდვა ვრცელდება, როგორც სისხლის სამართლის (საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 72-ე მუხლი), ასევე სამოქალაქო სამართლის (საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 103-ე მუხლის მე-3 ნაწილი) საქმეების განხილვისას, რაც თავის მხრივ სამართლებრივი სახელმწიფოს პრინციპიდან გამომდინარე გამორიცხავს არამართლზომიერი ხერხებით სასამართლოში მტკიცების შესაძლებლობას. „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 და მე-4 მუხლები პერსონალურ მონაცემთა გასაჯაროების გზით გამჟღავნებას, როგორც დამუშავების კონკრეტულ ფორმას, დასაშვებად მიიჩნევს, მხოლოდ დამუშავების სამართლებრივი საფუძვლის და კონკრეტული, კანონიერი მიზნის არსებობისას, ამასთან, დამუშავებული მონაცემების მოცულობა დასახული მიზნის პროპორციული უნდა იყოს. მონაცემთა დამუშავების მოქმედება, სავარაუდოდ მტკიცებულების შექმნის მიზნით გასაჯაროოს მონაცემები, ყოველგვარი საჭიროებისა და აუცილებლობის გარეშე, ეწინააღმდეგება მონაცემთა დამუშავების კანონით დადგენილ წესს,

შესაბამისად, წარმოადგენს მტკიცებულების მოპოვების არამართლზომიერ გზას. გასათვალისწინებელია ისიც, რომ განმცხადებლის და კომპანიის მიერ წარმოდგენილი 2016 წლის 13 დეკემბერს სოციალურ ქსელ „Facebook“-ის გვერდზე - „**** *****“ შემდგარი მიმოწერის ე.წ. „სკრინშოტების“ საფუძველზე დგინდება, რომ განმცხადებელს არ ჰქონდა სურვილი მისი მონაცემების გასაჯაროების და ითხოვდა პირადად გასაუბრებას, რაც გამორიცხავდა კომპანიის გონივრული მოლოდინის არსებობას განმცხადებლის მიერ თავის ვინაობის საჯაროდ გამხელა/დადასტურების შესახებ. ამდენად, კომპანიის ინტერესი განმცხადებლის მონაცემების გასაჯაროებით შეექმნა კონკრეტული მტკიცებულება, ვერ მიიჩნევა მონაცემთა სუბიექტის უფლებებზე აღმატებულ კანონიერ ინტერესად.

კანონიერ ინტერესად ასევე ვერ ჩაითვლება კომპანიის სურვილი - განმცხადებლის საჯაროდ მხილების გზით თავიდან აეცილებინა კომპანიის საქმიანი რეპუტაციისა და მისი თანამშრომლების ღირსების შემლახველი ქმედებები, ვინაიდან, მოლოდინის შექმნა, რომ კომპანიას შეუძლია მოიძიოს და საჯაროდ გამოაქვეყნოს მომხმარებლის პერსონალური მონაცემები, არ არის კომპანიის საქმიანი რეპუტაციისა და მისი თანამშრომლების ღირსების შელახვის, კომპანიისთვის საფრთხის შემცველი სხვა ქმედებების პრევენციის ლეგიტიმური გზა.

ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, მოცემულ შემთხვევაში, კომპანიის მიერ მითითებული ინტერესები ვერ მიიჩნევა მონაცემთა სუბიექტის უფლებებისა და თავისუფლებების დაცვის ინტერესის აღმატებულ კანონიერ ინტერესებად. ამდენად, კომპანიის მიერ განმცხადებლის პერსონალური მონაცემების გასაჯაროების გზით გამჟღავნების კანონის მე-5 მუხლის „ე“ პუნქტით გათვალისწინებული საფუძველი სახეზე არ არის და არ იკვეთება მონაცემთა დამუშავების სხვა სამართლებრივი საფუძვლის არსებობაც.

შესაბამისად, კომპანიის მიერ ადგილი აქვს „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლით დადგენილი მონაცემთა დამუშავების წესების დარღვევას, კერძოდ, განმცხადებლის მონაცემები კომპანიამ 2016 წლის 13 დეკემბერს გასაჯაროების გზით გაამჟღავნა კანონით გათვალისწინებული საფუძვლის გარეშე, რაც წარმოადგენს ამავე კანონის 43-ე მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებულ სამართალდარღვევას და ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობის დაკისრების საფუძველს.

ყოველივე ზემოაღნიშნულის, საქართველოს ადმინისტრაციული სამართალდარღვევათა კოდექსისა და „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2, მე-5, 27-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტის, 34-ე და 39-ე მუხლების, 43-ე მუხლის პირველი პუნქტისა და 55-ე მუხლის საფუძველზე,

ინსპექტორმა გადაწყვიტა:

1. შპს „ა“ (ს/კ *****) ცნობილ იქნეს სამართალდამრღვევად „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის 43-ე მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ჩადენაში და ადმინისტრაციული სახდელის

სახით შეეფარდოს ჯარიმა 500 (ხუთასი) ლარის ოდენობით, ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ოქმი №0000301;

2. ჯარიმის გადახდა გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 30 დღის განმავლობაში უნდა მოხდეს შემდეგ ანგარიშზე ჩარიცხვით: სახაზინო კოდი/ანგარიშის ნომერი 302003242;
3. დასრულდეს გ. ა.-ს 2016 წლის 14 დეკემბრის №PDP 1 16 00002329 განცხადებასთან დაკავშირებული საქმის განხილვა;
4. განმცხადებელს და შპს „ა“-ს ეცნობოთ მიღებული გადაწყვეტილების შესახებ;
5. გადაწყვეტილება შესაძლებელია გასაჩივრდეს მხარეთა მიერ თბილისის საქალაქო სასამართლოში (ქ. თბილისი, დავით აღმაშენებლის ხეივანი, მე-12 კილომეტრი №6) ოფიციალური წესით გაცნობის დღიდან 10 (ათი) დღის ვადაში.

თამარ ქალდანი

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორი